

د حضرت عزرا کتاب

پېژندگلو

د حضرت عزرا کتاب د بنی اسرائیلو په بابل کښې د جلاوطني د آخري کلونو ذکر کوي، چې کله هغوی په دوو بېلو ډلو کښې د قېد نه تقریباً اويا کاله پس خپل وطن ته واپس راغلل. حضرت عزرا د خدای پاک کلام سره ډېر وفادار وو. حضرت عزرا ښه په شوق سره د خدای پاک د کلام مطالعه کوله او د هغې نه یې علم او حکمت حاصل کړو. حضرت عزرا به د خدای پاک حکمونه منل، روژې به یې نیولې او دُعا به یې کوله او د هغه خلقو دپاره یو مثال جوړ شو څوک چې د خدای پاک رضا غواړي. د حضرت عزرا کتاب هلته نه شروع کیږي چرته چې دویم تواریخ ختمیږي. څنگه چې حضرت یسعیاہ نبی پېشگوئی کړې وه چې د فارس بادشاه خورس د زربابل په رهنمایي کښې هغوی د حضرت عیسیٰ مسیح نه پینځه سوه اته دېرش کاله وړاندې یروشلم ته ولېږل. په یهوداه کښې د غېریهودیانو د مخالفت باوجود، او د حضرت حجی پېغمبر او زکریاه پېغمبر د حوصلې نه پس د حضرت عیسیٰ مسیح نه پینځه سوه پینځلس کال وړاندې د خدای پاک کور جلاوطنو خلقو دوباره جوړ کړو. بیا حضرت عزرا د دویمې ډلې د جلاوطنو خلقو رهنمایي وکړه. هغه وخت چې حضرت عزرا راوړسېدو، خلق بیا په گناه کښې ککړ شوی ؤو. حضرت عزرا د خدای پاک کلام واورولو او خلقو توبه وکړه. حضرت عزرا کامیاب شو ځکه چې د خدای پاک لاس په هغه وو. دا کتاب حضرت عزرا په خپله لیکلې دے، په دې کښې د خدای پاک خپل لوظ سره وفاداری څرگنده ده او هغه د خپل مقصد پوره کولو دپاره او د خلقو د اصلاح دپاره بې ایمانه بادشاهان استعمالوي. د حفظ کولو دپاره ۴:۱۰ آیت ”اوس پاڅه، دا خبره ستا په لاس کښې ده. مونږ به ستا ملگرتیا کوو، نو تکره شه او دا کار وکړه.“

د خورس بنی اسرائیلو له د راواپس کېدو حکم ورکول

۱ په وپومبی کال کېنې چې خورس د فارس بادشاه وو، نو مالک خدای هغه پېشگوئی پوره کړه چې هغه د یرمیاہ په ذریعہ کړې وه. هغه د خورس په زړه کېنې دا خبره واچوله چې دا فرمان ولیکی او جاری یې کړی او خپلې ټولې بادشاهۍ ته یې ولېږی: ۲ ”دا د فارس د بادشاه خورس حکم دے. مالک خدای، د آسمانونو خدای پاک زه په ټوله دنیا باندې حکمران کړے یم او دا ذمه واری یې راکړې ده چې د مالک خدای دپاره په یهوداه کېنې د یروشلم په ښار کېنې کور جوړ کړم. ۳ هر څوک چې د هغه خلق وی نو هغه د یهوداه یروشلم ته تلے شی چې د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک دپاره یو کور بیا جوړ کړئ، د چا عبادت چې په یروشلم کېنې کېږی. او ستاسو خدای پاک دې ستاسو مل شی. ۴ ژوندی پاتې شوی خلق چې چرته هم اوسېږی، نو خپل گاوندیان به ورله په مدد کېنې دا څیزونه ورکړی لکه چې سپین زر، سره زر، د سفر دپاره توبښه، د سورلی ځناور او داسې نذرانې هم چې په یروشلم کېنې د خدای پاک په کور کېنې پېش کړے شی.“ ۵ بیا د یهوداه او د بنیامین قبیلو د پلو مشران، امامان او لیویان او هغه نور ټول تیار شول چې خدای پاک د هغوی زړونه راپاخولی و او په یروشلم کېنې د مالک خدای د کور د بیا جوړولو دپاره لارل. ۶ د هغوی ټولو گاوندیانو د هغوی مدد وکړو او هغوی له یې د سپینو زرو څیزونه، سره زر، د سفر دپاره توبښه، د سورلی دپاره ځناور او قیمتی څیزونه ورکړل، د دې هر څه نه علاوه رضاکارانه نذرانې یې هم ورکړې. ۷ خورس بادشاه هغوی له هغه جامونه او پیالی واپس ورکړې چې کومې نبوکدنضر بادشاه په یروشلم کېنې د مالک خدای د کور نه اوږې وې او د خپلو بتانو په کور کېنې یې اېښې وې. ۸ د فارس بادشاه خورس دا د شاهي خزاني مشر متردات ته حواله کړل، متردات د دې نه یو فهرست جوړ کړو او د یهوداه مشر شیسبضر له ورکړو، ۹-۱۰ د هغه څیزونو شمېر دا وو: د سرو زرو دېرش جامونه، د سپینو زرو یو زر جامونه، یو کم دېرش نور ښانکونه، دېرش د سرو زرو

واړه جامونه، څلور سوه او لس د سپينو زرو واړه جامونه او يو زر نور لوبښي. (۱۱) هلته ټول پينځه زره او څلور سوه د سرو زرو او سپينو زرو لوبښي وو او هغه نور سامان وو کوم چې شيسبضر په هغه وخت کښې د ځان سره وړې وو چې کله هغه او نور جلاوطن شوي کسان د بابل نه يروشلم ته تلل.

د جلاوطنۍ نه راواپس شوو خلقو تفصيل

۲ (۱) دا د يهوديانو د جلاوطن شوو خلقو تفصيل دې څوک چې د آزادېدو نه پس واپس خپلو صوبو ته تلل. نبوکدنصر بادشاه هغوي بابل ته قېديان بوتلي وو، خو اوس يروشلم، يهوداه او خپلو نورو ښارونو ته راواپس شول چرته چې هغوي مخکښې اوسېدل. (۲) د هغوي مشران زربابل، يشوع، نجمياه، شراياه، رعلاياه، مردکي، بلشان، مسفار، بگوي، رحوم او بعنه وو. دا د بني اسرائيلو د ډلو تفصيل دې، دا تفصيل د هغه هرې قبيلې د شمېر سره دې کوم چې د جلاوطنۍ نه راواپس شوي وو: (۳)-(۴) د پرعوس د قبيلې شمېر دوه زره يو سل او دوه اويا کسان، د سفتياه د قبيلې شمېر درې سوه او دوه اويا کسان، د اړخ د قبيلې شمېر اووه سوه او پينځه اويا کسان، د يشوع او يواېب د اولاد پخت موآب د قبيلې شمېر دوه زره اته سوه او دولس کسان، د عيلام د قبيلې شمېر يو زر دوه سوه او څلور پنځوس کسان، د زتو د قبيلې شمېر نهه سوه او پينځه څلوېښت کسان، د زکي د قبيلې شمېر اووه سوه او شپېته کسان، د باني د قبيلې شمېر شپږ سوه او دوه څلوېښت کسان، د ببي د قبيلې شمېر شپږ سوه او درويشت کسان، د عزجاد د قبيلې شمېر يو زر دوه سوه او دوويشت کسان، د ادونقام د قبيلې شمېر شپږ سوه او شپږ شپېته کسان، د بگوي د قبيلې شمېر دوه زره او شپږ پنځوس کسان، د عدین د قبيلې شمېر څلور سوه او څلور پنځوس کسان، اطير چې د هغه نوم حزقياه هم وو د هغه د قبيلې شمېر دوه کم سل کسان، د بضي د قبيلې شمېر درې سوه او درويشت کسان، د يوره د قبيلې شمېر يو سل او دولس کسان، د حاشوم د قبيلې

شمېر دوه سوه او درويشت کسان، د جبار د قبيلې شمېر پينځه کم سل کسان. (۲۱) - (۲۵)

هغه خلق هم راواپس شول چې د هغوی پلار نيکه په دې ښارونو کښې اوسېدلی ؤو: د بيت لحم ښار يو سل او درويشت کسان، د نطوفه ښار شپږ پنځوس کسان، د عنتوت ښار يو سل او اته ويشت کسان، د عزموت ښار دوه څلوېښت کسان، د قریت يعريم، کفيره او بيروت ښارونو اووه سوه او درې څلوېښت کسان، د راما او جبعه ښارونو شپږ سوه او يو ويشت کسان، د مکماس ښار يو سل او دو ويشت کسان، د بيت ايل او عی ښارونو دوه سوه او درويشت کسان، د نبو ښار دوه پنځوس کسان، د مجبيس ښار يو سل او شپږ پنځوس کسان، د هغه بل عيلام ښار يو زر دوه سوه او څلور پنځوس کسان، د حارم ښار درې سوه او شل کسان، د لد، حاديد او اونو ښارونو اووه سوه پينځويشت کسان، د يريحو ښار درې سوه او پينځه څلوېښت کسان، د سناآه ښار درې زره شپږ سوه او دېرش کسان. (۳۶) - (۳۹) دا د امامانو د پلو تفصيل دے چې هغوی د جلاوطني نه راواپس شول: د يشوع د اولاد يدعياه د قبيلې نهه سوه او درې اويا کسان، د امير د قبيلې يو زر او دوه پنځوس کسان، د فشحور د قبيلې يو زر دوه سوه او اووه څلوېښت کسان، د حارم د قبيلې يو زر او اوولس کسان. (۴۰) - (۴۲) دا د ليويانو د قبيلو تفصيل دے چې د جلاوطني نه راواپس شول: د يشوع او د قدمی اېل خاندان چې د هودا ويا ه د اولاد وو د قبيلې څلور اويا کسان، د آسف د اولاد د مالک خدائ د کور موسيقاران يو سل او اته ويشت کسان، د سلوم، اطير، طلمون، عقوب، حطيطا او شوبی د اولاد د مالک خدائ د کور څو کيداران يو سل او يو کم څلوېښت کسان. (۴۳) - (۵۴) د مالک خدائ د کور د خدمتگارانو د پلو تفصيل چې هغوی د جلاوطني نه راواپس شول: ضيحا، حسوفا، طبعوت، قروس، سيعها، فدون، لبانه، حجاب، عقوب، حجاب، شملی، حنان، جدیل، جحر، ريباه، رضين، نقودا، جزام، عزا، فاسح، بسی، اسناه، معونيم، نفوسيم، بقبوق، حقوفا، حرحور، بصلوت، محيدا، حرشاه، برقوس، سسيرا، تامح، نضياح او خطيفا. (۵۵) - (۵۷) دا د سليمان د نوکرانو د پلو تفصيل دے چې هغوی د جلاوطني نه راواپس شول: سوطی، حسوفرت، فرودا، يعله، درقون، جدیل، سفطياه،

حِطِيل، فوڪرت هضبايم او امي. (٥٨) د مالڪ خدائ د ڪور د خدمتگارانو د اولاد او د سليمان د نوڪرانو د اولاد ٽول شمپر اته ڪم څلور سوه وو ڪوم چي د جلاوطني نه راواپس شول. (٥٩) - (٦٠) د دلايه، طوبياه او د نقودا د ڀلو شپير سوه او دوه پنڇوس ڪسان داسي ٿو چي هغوي د تل ملح، تل حرشا، ڪروب، اڏان او د امير بنارونو نه راواپس شول، خو هغوي دا نه شول ثابتولي چي هغوي د بني اسرائيلو اولاد دے. (٦١) - (٦٢) د امامانو د ڀلو داسي خه نسبنامه پيدا نه ڪره چي هغوي خيل پلار نيڪه ثابت ڪرے وے، حبايه، هقوض او برزلي. د امامانو د قبيلي برزلي پلار نيڪه د جلعاد د برزلي د قبيلي يوه بنڃه واده ڪري وه او د خيل سخر نوم پي په ڄان اڀسے وو. نو په د ڀو وجه هغوي نه شول ثابتولي چي د هغوي پلار نيڪه څوڪ ٿو، نو هغوي امامان نه منظوره ڪبدل. (٦٣) د يهوداه ڪمران ورته وئيلي ٿو چي هغوي تر هغه وخته پوري خدائ پاڪ ته پيش ڪرے شوے خوراڪ نه شي خورلے چي ترڃو يو داسي امام نه وي چي هغه اوريم او تميم نه ڪار واخلی. (٦٤) - (٦٧) هغه ٽول په شمپر ڪبني دوه څلوڀست زره دري سوه او شپيٽه ڪسان ٿو ڪوم چي د جلاوطني نه راواپس شول. د هغوي بنڃي او نران نوڪران اووه زره دري سوه او اووه دبرش ڪسان ٿو، بنڃي او نران موسيقاران دوه سوه ٿو، آسونه اووه سوه او شپير دبرش ٿو، ڇڙي دوه سوه او پينڃه څلوڀست وي، اوبنان څلور سوه او پينڃه دبرش ٿو، خرونه شپير زره اووه سوه او شل ٿو. (٦٨) ڪله چي جلاوطن شوي ڪسان په يروشلم ڪبني د مالڪ خدائ ڪور ته راورسبدل، نو د ڀلو خه مشرانو رضاڪارانه نذراني د د ڀو ڀاره ورڪري چي د مالڪ خدائ ڪور په خيل زور ڄائ ڪبني بيا جوڙ ڪري. (٦٩) هغوي چي د د ڀو ڀاره ڄومره نذراني ورڪولے شوې نو هغه هومره پي ورڪري او ٽول پينڃه سوه ڪلو سره زر، دوه زره او اته سوه ڪلو سپين زر او د امامانو ڀاره سل چوغي ورڪري. (٧٠) امامان، ليويان او خه خلق په يروشلم ڪبني يا د د ڀو سره نزدي ڀره شول، موسيقاران، د مالڪ خدائ د ڪور څوڪيداران او د مالڪ خدائ د ڪور خدمتگارن په نزدي بنارونو ڪبني ڀره شول، او باقي نور بني اسرائيليان په هغه بنارونو ڪبني ڀره شول چرته چي د هغوي پلار نيڪه اوسبدلي ٿو.

د عبادت بيا شروع کېدل

۳

۱) په اوومه مياشت کېنې ټول بنی اسرائیل په خپلو خپلو ښارونو کېنې دېره شول.

بیا هغوی ټول په يروشلم کېنې په اتفاق سره راغونډ شول، ۲) او د یو صدق زوی یسوع،

د هغه ملگرو امامانو او د شلتي اېل زوی زربابل سره د خپلو رسته دارانو، د بنی اسرائیلو

د خدای پاک قربان گاه بیا جوړه کړه، نو چې هغوی په دې باندې د هغه اصولو په مطابق

قربانۍ وسوزوی کوم چې د موسی په شریعت کېنې لیکلې شوی و، موسی د خدای

پاک خدمتگار وو. ۳) اگر چې د جلاوطنۍ نه واپس راتلونکی کسان بیا هم د هغه خلقو

نه یرېدل کوم چې په هغه ملک کېنې اوسېدل، هغوی قربان گاه په هغه خدای کېنې بیا

جوړه کړه چرته چې مخکېنې ولاړه وه. بیا هغوی یو ځل بیا په هغې باندې د هر سحر او

هر ماښام نذرانې سوزول شروع کړل. ۴) هغوی د اصولو په مطابق د جونگرو اختر

وکړو، هغوی هره ورځ د هغه ورځې مقررې قربانۍ پېش کولې، ۵) او د دې نه علاوه

هغوی د هرې ورځې سوزېدونکې نذرانې هم پېش کولې او هغه نذرانې یې هم پېش کولې

چې د نوې مياشتې په اختر او په کلني اخترونو کېنې پېش کېدلې چې په دې اخترونو

کېنې به د مالک خدای عبادت کېدلو، او هم داسې هغه ټولې نذرانې هم پېش کېدلې کومې

چې مالک خدای ته په رضاکارانه توگه ورکولې شوې. ۶) اگر چې خلقو تر اوسه

پورې د مالک خدای د کور بنیاد جوړول هم شروع کړی نه و، خو هغوی د اوومې

مياشتې په اوله ورځ مالک خدای ته قربانۍ سوزول شروع کړل.

د مالک خدای کور دوباره جوړول

۷) خلقو د کانو گلکارانو او ترکانانو د مزدورۍ دپاره پېسې ورکولې او خوراک،

څښاک او د زيتونو تېل یې د صور او صيدا خلقو له لېږل او د دې څيزونو په بدل کېنې

د لبنان د غرونو نه د ديار لرگی د يافا ښار ته د سمندر په ذریعه راوړلې کېدل. دا هر څه

د فارس د بادشاه خورس په اجازت سره کېدل. ۸) د هغې نه پس چې هغوی په يروشلم

کښې د مالک خدای د کور خدای ته واپس راغلی ؤو نو د هغه کال په دویمه میاشت یې کار شروع کړو. زریابل، یشوع او د هغه نور وطنداران، امامان او لیویان او هغه ټول خلق په کار کښې شامل شول کوم چې د جلاوطنۍ نه یروشلم ته واپس راغلی ؤو. هغه ټول لیویان چې د هغوی عمر شل کاله یا د دې نه زیات وو هغوی د مالک خدای د کور د بیا جوړېدو مشران مقرر شول. (۹) لیوی یشوع او د هغه زامنو او خپلوانو او د هوداویاه د قبیلې قدمی اېل او د هغه زامنو د مالک خدای د کور په بیا جوړېدو کښې په شریکه مشری کوله. د هغوی مدد د حنّاد د قبیلې لیویانو هم کولو. (۱۰) کله چې ځلکارانو د مالک خدای د کور بنیاد کېښودل شروع کړل، نو امامان په خپلو ځایونو باندې ولاړ ؤو، چوغې یې اغوستې وې او بیگل د هغوی په لاسونو کښې ؤو او د آسف د قبیلې لیویان د چمتو سره هلته ولاړ ؤو. هغوی د مالک خدای ثناء صفت د هغه اصولو په مطابق کولو کوم اصول چې داؤد بادشاه ښودلی ؤو. (۱۱) هغوی وار په وار د مالک خدای ثناء صفت کولو، ”مالک خدای مهربان دے او د بنی اسرائیلو سره د هغه مینه د همېشه دپاره ده.“ هر چا به په اوچت آواز سره د مالک خدای ثناء صفت کولو، ځکه چې د مالک خدای د کور د بنیاد کار شروع شوے وو. (۱۲) چې کله د مالک خدای د دې کور بنیاد کېښودے شو نو کومو پېرو بوډاگانو امامانو، لیویانو او د ډلو مشرانو چې د مالک خدای هغه وړومبے کور لیدلے وو، نو په چغو یې وژړل. خو چې هلته نور کوم خلق ؤو هغوی د خوشحالی نه چغې وهلې. (۱۳) څه خلقو د خوشحالی نه چغې وهلې او څه خلقو ژړا کوله، او هغوی دومره شور کولو چې تر لرې لرې پورې اورېدلے شو او هیچا ته پته نه لگېده چې څوک ژاړی او څوک خوشحاله دی.

د خدای پاک د کور د بیا جوړېدو مخالفت

۴ (۱) د یهوداه او بنیامین د خلقو دشمنان د دې نه خبر شول چې کوم خلق د جلاوطنۍ نه راواپس شوی دی نو هغوی د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک کور

بیا جوړوی. ﴿٢﴾ نو هغوی د زبابل او د پلو مشرانو سره ملاوېدو له راغلل او ورته یې ووئیل، ”د مالک خدای په کور جوړولو کښې به مونږ هم درسره ملگری شو. مونږ هم د هغه خدای پاک عبادت کوو د کوم چې تاسو کوئ، مونږ هغه ته قربانی پېش کوو د اسور بادشاه اسرحدون د وخت نه چا چې مونږ دلته د اوسېدو دپاره راولېږلو.“ ﴿٣﴾ نو زبابل، یشوع او د پلو مشرانو هغوی ته ووئیل، ”مونږ ته د مالک خدای زمونږ د خدای پاک په کور جوړولو کښې ستاسو د مدد هیڅ ضرورت نشته. مونږ به دا په خپله جوړوو هم هغه شان چې څنگه د فارس بادشاه خورس حکم راکړې دے.“ ﴿٤﴾ او چې کوم خلق په هغه ملک کښې اوسېدل نو هغوی دا کوشش کولو چې یهودیان بې حوصلې کړي او د مالک خدای د کور جوړولو نه یې ویروی. ﴿٥﴾ هغوی د فارس د حکومت آفسرانو له دې دپاره رشوت هم ورکولو چې د هغوی خلاف کار وکړي. هغوی د فارس بادشاه خورس په ټوله بادشاهی کښې داسې کول او هغوی د فارس بادشاه داریوس د بادشاهی شروع کېدو پورې دا کار نه پېرېښودو.

د یروشلم د بیا جوړېدو مخالفت

﴿٦﴾ د اخسویرس بادشاه د بادشاهی په شروع کښې، د یهوداه او یروشلم خلقو دشمنانو د هغوی خلاف یو لیکلې شوم الزام راوړو. ﴿٧﴾ یو ځل بیا د فارس بادشاه ارتخششتا په دوران کښې، بسلام، متردات، طابئیل او د هغوی ملگرو بادشاه ته یو خط ولیکلو. هغه خط په آرامی ژبه کښې لیکلې شوم و او بیا د بادشاه دپاره ترجمه کړې شو. ﴿٨﴾ رځوم حکمران او د صوبې منشی شیمسی هم د یروشلم په حقله ارتخششتا بادشاه ته دا خط ولیکلو، ﴿٩﴾ ”د حکمران رځوم، د صوبې منشی شیمسی، د هغوی د ملگرو، قاضیانو او د نورو ټولو آفسرانو نه، کوم چې د عیلام په ملک کښې د ارک، بابل او د سوسه سړی دی، ﴿١٠﴾ د هغه نورو خلقو په شمول کوم چې عظیم او عزتمند اسورینی پال د خپلو کورونو نه بوتلل او د سامریه په ښار کښې او د فرات سیند نمرپرېواته طرف ته

سامريه کښې په نورو ځايونو کښې يې ډېره کړل. (۱۱) په خط کښې داسې ليکلې شوي و، ”د فرات سيند نمريربواته په طرف د هغه د خدمتگارانو نه، ارتخششتا بادشاه ته. (۱۲) بادشاه سلامت، مونږ تا خبرول غواړو چې هغه يهوديان کوم ستا د نورو علاقو نه راغلي دي هغوي په يروشلم کښې ډېره شوي دي او هغه خراب او سرکشه ښار بيا جوړوي. هغوي د دېوالونو بيا جوړول شروع کړي دي او ډېر زر به يې تيار کړي. (۱۳) بادشاه سلامت، که دا ښار بيا جوړ شي او د دې دېوالونه سر ته ورسېږي، نو خلق به محصُول، جزيه او پېسې ورکول بند کړي او ستا شاهي محصُول به کم شي. (۱۴) نو بادشاه سلامت، مونږ ستا وفادار يو او مونږ نه غواړو چې د بادشاه دې داسې بې عزتي وشي، نو دا ځکه مونږ بادشاه له دا خبر ورلېږلې دے، (۱۵) چې ته دا حکم ورکړه چې هغه تاريخ دې ولټولې شي کوم چې ستا پلار نيکه ليکلې وو. نو بيا به تا ته پته ولگي چې دا ښار همېشه د بغاوت نه پک وي او د پخواني وختونو نه دې بادشاهانو او د صوبو حکمرانانو له تکليف ورکړې دے. د دې په خلقو باندې حکومت کول همېشه مشکل وو. نو په دې وجه دا ښار تباه شوې وو. (۱۶) نو په دې وجه زمونږ دا يقين دے که دا ښار بيا جوړ شي او د دې دېوالونه مکمل شي، نو بادشاه سلامت، د فرات سيند نمريربواته طرف ته صوبه به ستا د قابو نه بهر شي. (۱۷) نو بادشاه دا جواب ورولېږلو، ”رحوم حکمران، د صوبې منشي شمسي او د هغوي هغه ملگرو ته چې کوم په سامريه کښې اوسېږي او د فرات سيند نمريربواته طرف ټولو خلقو ته، سلامونه. (۱۸) کوم خط چې تاسو راږلې دے هغه لوستلې شوې دے او زما په وړاندې ترجمه شوې دے. (۱۹) ما حکم وکړو چې تفتيش دې وکړې شي او دا خبره معلومه کړې شوې ده چې يروشلم بې شکه د پخوا نه د بادشاهانو خلاف بغاوت کولو او دا د باغيانو او سرکشه خلقو نه پک وو. (۲۰) هلته طاقتورو بادشاهانو بادشاهي کړې ده او د فرات سيند نمريربواته طرف ته په ټوله صوبه يې حکومت کړې دے او جزيه، محصُول او پېسې يې راټولولې. (۲۱) نو په دې وجه ته به فرمان جاري کړې چې ترڅو پورې ما بل حکم نه وي درکړې نو هغه خلق دې د ښار په جوړولو باندې کار بند کړي. (۲۲) دا کار سمدستي

وکړئ چې داسې زما فائدي ته نور تاوان ونه رسېږي. (۲۳) نو څنگه چې د ارتخشستا بادشاه خط رحوم، شمسي او د هغوی ملگرو ته ولوستلې شو، نو هغوی يروشلم ته تېز لاړل او يهوديان يې دې ته مجبور کړل چې د ښار بيا جوړول بند کړي.

د خدای پاک کور دوباره جوړول

(۲۴) نو د خدای پاک په کور باندې کار بند وو او د فارس بادشاه داريوس د بادشاهي تر دوهم کال پورې کار خنډولې شوې وو.

۵ (۱) په هغه وخت کې چې دوه پېغمبران حجی او د عدو زوی زکریا ه و. هغوی په يهوداه او يروشلم کې چې اوسېدونکو يهوديانو له د بنی اسرائیلو هغه خدای پاک په نوم پېشگوڼې ورکوله چې کوم د هغوی دپاسه وو. (۲) کله چې د شلتي اېل زوی زبابل او د یو صدق زوی يشوع د هغوی پېغام واورېدو، نو هغوی په يروشلم کې چې د خدای پاک د کور بيا جوړول شروع کړل او د خدای پاک هغه دوه پېغمبران د هغوی سره و او د هغوی مدد يې کولو. (۳) نو د نمرېرېواته طرف ته فرات حکمران تتي، شتريوزنی او د هغوی ملگری آفسران سمدستی يروشلم ته راغلل او وې وئيل، ”تا له دا حکم څوک درکوی چې دا کور بيا جوړ کړه او سر ته يې ورسوه؟“ (۴) هغوی د هغه ټولو سپرو د نومونو تپوس هم وکړو کومو چې د دې په جوړولو کې مدد کولو. (۵) خو په يهودی مشرانو باندې د خدای پاک نظر وو او د فارس آفسرانو دا فېصله وکړه چې تر هغې پورې به يو کار هم نه کوی چې ترڅو يې داريوس بادشاه له خط نه وی لېږلې او جواب يې نه وی راغلې. (۶) هغوی داريوس بادشاه له دا خبر ورو لېږلو، (۷) ”د اريوس بادشاه ته پېر پېر سلامونه. (۸) بادشاه سلامت، تا ته دې پته وی چې مونږ د يهوداه صوبې ته ورغلو او مو ليدل چې د عظيم خدای پاک کور د لویو کانیو او په دېوالونو کې چې د لرگو د ستنو سره بيا جوړېږي. کار د پېر احتیاط سره کولې شی او پېر ښه

روان دے. (۹) مونږ بيا د خلقو د مشرانو نه تپوس وکړو چې مونږ ته ووائی چې هغوی له دا اختیار چا ورکړی دے چې د خُدائ پاک کور بيا جوړ کړی او سر ته یې ورسوی.

(۱۰) مونږ د هغوی د نومونو تپوس هم وکړو نو چې داسې مونږ تا خبر کړو چې د دې کار مشران خوک دی. (۱۱) هغوی مونږ له جواب راکړو چې مونږ د آسمان او زمکې د خُدائ پاک خِدْمَتگار یو او مونږ هغه کور بيا جوړوو کوم چې په اصل کښې ډېره موده مخکښې د بنی اسرائیلو یو تکړه بادشاه جوړ کړی وو او سر ته یې رسولی وو. (۱۲) خو زمونږ پلار نیکه د آسمان خُدائ پاک غصه کړو نو په دې وجه هغوی یې د بابل بادشاه نیوکدنضر ته پرېښودل، چا چې دا کور وران کړو او خلق یې بابل ته جلاوطن کړل. (۱۳) خو بيا چې کله خورس بادشاه د بابل بادشاه شو نو د هغه د بادشاهی په وړومبی کال، خورس دا حُکم وکړو چې د خُدائ پاک کور دې بيا جوړ شی. (۱۴) هغه د خُدائ پاک په کور کښې د سرو زرو او سپینو زرو لوبښی بيا کېښودل کوم چې نیوکدنضر د خُدائ پاک د کور نه اوږی وُو چې هغه کور په یروشلم کښې وو او په بابل کښې یې په عبادتخانه کښې اېښی وُو. خورس بادشاه دا لوبښی د یو سړی په حواله کړل چې د هغه نوم شیسبضر وو، کوم چې هغه د یهوداه حکمران مقرر کړی وو. (۱۵) بادشاه هغه ته وویل چې دا یوسی او په یروشلم کښې یې د خُدائ پاک کور ته واپس کړی او هغه کور په هغه خُائ باندې بيا جوړ کړی چې چرته مخکښې وو. (۱۶) نو شیسبضر راغلو او د دې بنیاد یې کېښودو، د دې جوړېدل د هغه وخت نه واخله تر ننه پورې جاری وُو، خو د خُدائ پاک کور تر اوسه پورې مکمل شوې نه دے. (۱۷) نو بادشاه سلامت، که ستا خوښه وی نو د بابل شاهي تاریخ دې ولټولې شی نو دا به معلوم شی چې خورس په یروشلم کښې د خُدائ پاک د کور د بيا جوړولو حُکم ورکړی وو او که نه، او بيا مونږ خبر کړه چې په دې معامله کښې ستا خوښه څه ده.“

د خورس د فرمان بيا جاري كېدل

۶ ﴿۱﴾ نو داريوس بادشاه حُكم جاري كړو چې د بابل هغه شاهي تاريخ دې ولټولې شي كوم چې په خزانه كښې ساتلې شوې وو. ﴿۲﴾ خو د مادي صوبې په اكبثانا ښار كښې يو طومار پېدا شو، چې دا ليكل په كښې شوي ؤو، ﴿۳﴾ ”د خپلې بادشاهي په ورومبي كال خورس بادشاه حُكم وكړو چې په يروشلم كښې دې د خُداي پاك كور بيا جوړ كړې شي چې هغه يو داسې خُاي وي چرته به چې قرباني كيږي او نذراني به سوزولې شي. د خُداي پاك كور به تقريباً دېرش گزه اوچت او دېرش گزه پلن جوړولې شي. ﴿۴﴾ دېوالونه به داسې جوړولې شي چې درې درې د لويو كاپو وي او په يوه رده كښې د لرگي تختې لگولې شوي وي. دا ټوله خرچه به شاهي خزانه وركوي. ﴿۵﴾ نبوكدنصر بادشاه چې په يروشلم كښې د خُداي پاك د كور نه كوم د سرو زرو او سپينو زرو لوبښي بابل ته اوړي ؤو نو هغه به هم د خُداي پاك كور يعني خپل صحيح خُاي ته راواپس كولې شي كوم چې په يروشلم كښې دے.“

د داريوس د خُداي پاك د كور په حقله فرمان جاري كول

﴿۶﴾ نو بيا داريوس بادشاه دا جواب وروپېرلو، ”دا د نمرپرېواته طرف ته فرات حكمران تتني، شتربوزني او د نمرپرېواته طرف ته فرات ستا آفسرانو ته دے، چې تاسو به د خُداي پاك د كور سره كار نه ساتئ ﴿۷﴾ او د دې په جوړېدو كښې كار مه ساتئ. د يهوداه حكمران او يهودي مشران پرېږدئ چې هغوي د خُداي پاك كور هلته جوړ كړي چرته چې مخكښې ولاړ وو. ﴿۸﴾ او دې سره زه تاسو له حُكم دركوم چې د يهوداه د مشرانو مدد وكړئ چې دا بيا جوړ كړي. هغوي له به د پوره خرچې دپاره د شاهي خزاني پېسې وركولې شي چې د نمرپرېواته طرف ته د فرات د محصول نه اخستې شي، د دې دپاره چې كار ايسار نه شي. ﴿۹﴾ بغير د خه كمې نه، هره ورځ تاسو به په يروشلم كښې امامانو له هغه هر خه وركوئ چې هغوي ته د خه ضرورت وي، چې هغه سخي، گډې، يا

گڏپوري وي، چي د آسمان خدائ پاڪ ته د قرباني په توگه سوزولې شي، يا چي هغه غنم، مالگه، مې، يا د زيتونو تېل وي. (۱۰) نو چي داسي هغوي هغه قرباني پېش كړي په كومو باندې چي د آسمان خدائ پاڪ رضا كيږي او زما او زما د زامنو دپاره د هغه نه برکت غواړي. (۱۱) زه بل دا حُكم كوم كه څوك هم دا حُكم ونه مني، نو د هغه كور نه به د لرگي تير راوويستلې شي، د هغې يو سر دې تېره كړې شي او په هغې دې ووژلې شي. او د هغه كور دې د پېران يو پېرې جوړ كړې شي. (۱۲) هغه خدائ پاڪ چا چي يروشلم د دې دپاره خوبس كړې دې چي هلته به د هغه عبادت كيږي نو كه كوم بادشاه يا قوم د دې حُكم نه انكار وكړي يا د دې كور د تباه كولو كوشش كوي نو خدائ پاڪ دې ورله شكست وركړي. ما داريوس دا حُكم كړې دې او دا حُكم دې پوره ومنلې شي.

د خدائ پاڪ د كور وقف كېدل

(۱۳) بيا تنني حكمران، شتريوزني او د هغوي آفسرانو هم هغه شان وكړل چي څنگه داريوس بادشاه حُكم كړې وو. (۱۴) يهودي مشرانو د خدائ پاڪ د كور عمارت په ښه طريقه جوړولو، چي د هغوي حوصله افزائي جعي او زكرياه پېغمبرانو كوله. هغوي د خدائ پاڪ كور هم هغه شان سر ته ورسولو لکه څنگه چي د بني اسرائيلو خدائ پاڪ حُكم كړې وو او خورس، داريوس او د فارس بادشاه ارتخششتا فرمان جاري كړې وو. (۱۵) هغوي د خدائ پاڪ كور د داريوس بادشاه د بادشاهي په شپږم كال كښې د ادر مياشتې په درېمه ورځ سر ته ورسولو. (۱۶) بيا بني اسرائيلو، امامانو او ليويانو او هغه نورو ټولو خلقو په خوشحالي سره د خدائ پاڪ كور وقف كړو كوم چي د جلاوطنۍ نه راواپس شوي وو. (۱۷) د وقف كولو دپاره هغوي سل غويي، دوه سوه گدان او څلور سوه گڏپوري د قرباني په توگه پېش كړل او دولس چېلي يې د گناه د نذرانې په توگه پېش كړل چي د بني اسرائيلو د هرې يوې قبيلې دپاره يو يو وو. (۱۸) هغوي په يروشلم كښې د

خُدائِ پاک د کور د خدمت دپاره امامان او ليويان د هغه اصولو په مطابق منتخب کړل کوم چې د موسیٰ په کتاب کښې لیکلې شوی ؤو.

د فسحې اختر

۱۹) کوم خلق چې د جلاوطنۍ نه راواپس شوی ؤو نو هغوی په ورپسې کال د اولې میاشتې په خوارلسمه ورځ د فسحې اختر وکړو. ۲۰) ټولو امامانو او ليويانو خپل ځانونه پاک کړی ؤو او د پاکېدو رسم يې ادا کړی وو. ليويانو د فسحې د اختر د قربانۍ دپاره د ټولو راواپس شوو خلقو، د امامانو او د خپلو ځانونو دپاره څاروی حلال کړی ؤو. ۲۱) دا قربانۍ هغه ټولو بنی اسرائیلو وخورلې چې څوک د جلاوطنۍ نه راواپس شوی ؤو او ورسره هغه خلقو هم وخورلې چا چې د غېرو قومونو غلط رسمونه پرېښی ؤو د دې دپاره چې د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک عبادت وکړی. ۲۲) هغوی د خوشحالی سره اووه ورځې د پتیرې روتې اختر وکړو. هغوی ډېر خوشحاله ؤو ځکه چې مالک خدای د اسور بادشاه په هغوی باندې مهربان کړی وو، نو په دې وجه هغه د هغوی په کار کښې مدد وکړو چې د بنی اسرائیلو د خدای پاک کور جوړ کړی.

د عزرا یروشلم ته رسېدل

۷) ډېره موده پس، کله چې ارتخششتا د فارس بادشاه وو، نو یو سرې وو چې نوم يې عزرا وو. هغه خپله شجره نسب مشر امام هارون ته ورسوله، چې داسې ده: عزرا د شرایاه زوی وو چې هغه زوی د عزریاه، زوی د خلیاه، ۲) زوی د سلوم، زوی د صدوق، زوی د اخیطوب، ۳) زوی د امریاه، زوی د عزریاه، زوی د مرايوت، ۴) زوی د زرخياه، زوی د عزی، زوی د بقی، ۵) زوی د ابیسوع، زوی د فیئحاس، زوی د الی عزرا او زوی د هارون څوک چې مشر امام وو. ۶-۷) عزرا یو عالم وو، هغه په

هغه قانون باندې ښه پوهېدو کوم چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک موسی له ورکړې وو. ځکه چې د عزرا سره د مالک خدای د هغه د خدای پاک برکت وو، هغه چې څه هم غوښتل نو بادشاه ورله ورکول. د ارتخششتا د بادشاهۍ په اووم کال، عزرا د بنی اسرائیلو د یوې قبیلې سره د بابل نه یروشلیم ته په سفر روان شو، چې په هغې کښې امامان، لیویان، د خدای پاک د کور موسیقاران او څوکیداران او کاریگر شامل وو. (۸-۹) هغوی د اولې میاشتې په اوله ورځ د بابل نه روان شول او د خدای پاک د مدد سره هغوی د پینځمې میاشتې په اوله ورځ یروشلیم ته ورسېدل. (۱۰) عزرا خپل ژوند دې ته وقف کړی وو چې د مالک خدای په قانون باندې پوهه شي، په هغې عمل وکړی او د دې ټول قانون او اصول بنی اسرائیلو ته وښائی.

د ارتخششتا بادشاه عزرا له ورکړې شوې کاغذ

(۱۱) ارتخششتا عزرا امام او عالم له دا کاغذ ورکړو، چې هغه د هغه قانون او حکمونه پوره پوهه لرله کوم چې مالک خدای بنی اسرائیلو ته ورکړی وو، (۱۲) ”د ارتخششتا بادشاه د طرف نه، عزرا امام ته، چې هغه د آسمان د خدای پاک د قانون عالم دی، ډېر سلامونه. او اوس، (۱۳) زه دا حکم کوم چې زما په ټول سلطنت کښې چې کوم بنی اسرائیلیان، امامان او لیویان چې د هغوی زړه غواړی چې تا سره یروشلیم ته لاړ شي نو لاړ دې شي. (۱۴) زه، تا زما د خپلو اووه مشیرانو سره لېرم چې په یروشلیم او یهوداه کښې حالات معلوم کړئ چې دا پته ولگی چې ستا د خدای پاک په قانون باندې څومره ښه عمل کړی، هغه قانون چې تا سره موجود دی. (۱۵) تاسو به د ځان سره د سرو زرو او سپینو زرو هغه نذرانې یوسئ د کومو چې زه او زما مشیران د بنی اسرائیلو خدای پاک له د ورکولو خواهش لرو، هغه خدای پاک چې د هغه کور په یروشلیم کښې دی. (۱۶) تاسو به هغه ټول سره زر او سپین زر هم د ځان سره اوړئ کوم چې تاسو د بابل په ټوله صوبه کښې راغونډ کړئ او هغه نذرانې به هم اوړئ کومې چې بنی اسرائیلیان او د هغوی امامان په یروشلیم کښې د خپل خدای پاک کور دپاره ورکوی.

١٧) تاسو به دا پېسې په احتياط سره خرچ كوي او غويي، گډان او گډوري، غله او مے په بيعه واخلي او په يروشلم كښي يې د خدائې پاك د كور په قربانگاه باندې پېش كړي.

١٨) كوم سره زر او سپين زر چې پاتې شي نو چې ستا او ستا د خلقو هر څنگه خوښه وي نو هغه شان يې استعمالولې شي، خو د خدائې پاك د رضا په مطابق. ١٩) تاسو به په يروشلم كښي خدائې پاك ته هغه ټول لوبښي پېش كوي كوم چې د خدائې پاك د كور د خدمت د استعمال دپاره دركړي شوي دي. ٢٠) او تاسو ته چې د خدائې پاك د كور دپاره د بل هر څيز ضرورت وي، نو تاسو هغه د شاهي خزاني نه اخستلې شي. ٢١) زه د فرات سيند د نمريربواته صوبې د خزاني ټولو آفسرانو له حكم وركوم چې هغوي د عالم عزرا امام دپاره د هغه هر څه ښه بندويست وكړي چې هغه يې غواړي، عزرا د آسمان د خدائې پاك په قانون كښي عالم دے، ٢٢) د دې حد به د درې زره او څلور سوو كلو سپينو زرو، د لسو زرو كلو غنمو، دوه زره ليتره مے او دوه زره ليتره د زيتونو تېلو پورې وي او چې داسې څومره د مالگې ضرورت وي. ٢٣) تاسو به خامخا د هغه هر څه په بندويست كولو كښي د احتياط نه كار اخلي چې د آسمان خدائې پاك يې د خپل كور دپاره غوښتنه كوي او پام كوي چې هغه ما ته او هغه كسانو ته هيڅكله غصه نه شي كوم چې زما نه پس بادشاهي كوي. ٢٤) تاسو ته د دې اجازت نشته چې د امامانو، ليويانو، موسيقارانو، څوكيدارانو، كاريگرو، يا د بل هر هغه چا نه محصول، جزيه او پېسې واخلي چې د چا تعلق د خدائې پاك د دې كور سره وي. ٢٥) عزرا، ته به د هغه حكمت نه كار اخلي كوم چې ستا خدائې پاك دركړي دے، ته به انتظام كوونكي او قاضيان مقررې چې په هغه ټولو خلقو باندې حكومت كوي چې د فرات سيند د نمريربواته طرف ته د خدائې پاك د قانون لاندې ژوند تېروي. ته به هغه هر چا ته دا قانون ښايي چې څوك ورباندې نه پوهيږي. ٢٦) كه هر څوك هم ستا د خدائې پاك د قانون يا د بادشاه د قانون نافرمانی كوي، نو هغه له به هم په هغه وخت سزا وركولې شي، چې وژلې به شي، يا به جلاوطن كړي شي، يا به د هغه نه جائيداد ضبط كولې شي، يا به قېد كولې شي.“

د عزرا د خُدائ پاک ثناء صِفت کول

﴿٢٧﴾ عزرا وفرمائیل، ”د مالک خُدائ زمونږ د پلار نیکه د خُدائ پاک ثناء صِفت دې وی. هغه بادشاه دې ته راضی کړې ته راضی کړې دے چې په دې طریقه باندې په یروشلم کښې د مالک خُدائ د کور درناوی وکړی. ﴿٢٨﴾ د خُدائ پاک په فضل سره په ما باندې بادشاه، د هغه مشیران او د هغه ټول طاقتور آفسران مهربان شوی دی، مالک خُدائ زما خُدائ پاک ما له حوصله راکړې ده او زه د دې قابل شوې یم چې د بنی اسرائیلو د ډلو ډېر مشران دې ته جوړ کړم چې زما سره راوایس شی.“

د جلاوطني نه راوایس شوی خلق

﴿١﴾ دا د هغه ډلو د مشرانو تفصیل دے کوم چې په بابل کښې جلاوطن وُو او چې هغوی د عزرا سره په هغه وخت کښې یروشلم ته راوایس شول چې په کوم وخت کښې ارتخششتا بادشاه وُو: ﴿٢﴾-﴿١٤﴾ د فینحاس د قبیلې جیرسوم، د اتمر د قبیلې دانیال، د داؤد د قبیلې د سکانیاه زوی حطوش، د پرعوس د قبیلې زکریاه، چې د خپلې قبیلې یو نیم سل سړی ورسره وُو. د هغوی د پلار نیکه نسبنامه موجود وه. د پخت موآب د قبیلې د زرخیاه زوی الیهوعینی، چې دوه سوه سړی ورسره وُو، د زتو د قبیلې، د یحزی ایل زوی سکانیاه چې درې سوه سړی ورسره وُو، د عدین د قبیلې د یونتن زوی عبید، چې پنځوس سړی ورسره وُو، د عیلام د قبیلې د عتلیاه زوی یشعیاه، چې اويا سړی ورسره وُو، د سفطیاه د قبیلې د میکائیل زوی زبدیاه، چې اتیا سړی ورسره وُو، د یوآب د قبیلې د یحی ایل زوی عبدیاه، چې دوه سوه او اتلس سړی ورسره وُو، د بانی د قبیلې د یوسفیاه زوی سلومیت، چې یو سل او شپېته سړی ورسره وُو، د بیبی د قبیلې د بیبی زوی زکریاه، چې اته ویشتم سړی ورسره وُو، د عزجاد د قبیلې د حقاطان زوی یوحانان، چې یو سل او لس سړی ورسره وُو، د ادونقام د قبیلې الیفلط، یعنی ایل او

سمعیاه، چي شپيٽه سري ورسره ؤو، هغوي په وروستو وخت کبني راواپس شول، د بگوي د قبيلي عوتي او زکور، چي اویا سري ورسره ؤو.

د عزرا د خدای پاک کور دپاره د لیویانو لېږل

١٥) ما د هغه نهر سره ټوله ډله راغونډه کړه کوم چي د اهاوا ښار ته بهیږي او مونږ هلته درې ورځي خپمي لگولي وې. ما ولیدل چي هلته په ډله کبني امامان ؤو، خو لیویان نه ؤو. ١٦) نو ما دا نهه مشران راوغوښتل: اری عزرا، اری ایل، سمعیاه، الناتن، یریب، الناتن، ناتن، زکریاه او مسلام او دوه عالمان یویریب او الناتن مې هم راوغوښتل. ١٧) ما هغوي په کسيفيا کبني د قبيلي مشر عدو ته ولېږل، چي هغه او د هغه د قبيلي نه د خدای پاک د کور دپاره کاریگر وغواړي او مونږ له داسي خلق راولېږي چي د خدای پاک په کور کبني خدمت وکړي. ١٨) د خدای پاک په فضل سره هغوي مونږ له یو تکړه سرې سربياه راولېږلو، چي دې د محلي د قبيلي لیوې وو او اتلس زامن او وروڼه د هغه سره راغلل. ١٩) هغوي د مراري قبيلي حسبياه او يشعیاه هم د هغوي د شلو خپلوانو سره راولېږل. ٢٠) د دې نه علاوه د خدای پاک د کور دوه سوه او شل داسي خدمتگاران هم ؤو چي داؤد بادشاه او د هغه آفسرانو د هغوي پلار نيکه د دې دپاره مقرر کړي ؤو چي د لیویانو مدد کوي. او د هغوي ټولو نومونه لیکلې شوي ؤو.

د خلقو روژه نیول

٢١) هلته د اهاوا نهر سره ما ټولو له دا حکم ورکړو چي روژه ونیسئ او د خپل خدای پاک په وړاندې خپل ځانونه عاجزان کړئ او هغه ته سوال وکړئ چي په سفر کبني زمونږ مدد وکړي او زمونږ، زمونږ د بچو او زمونږ د مال دولت حفاظت وکړي. ٢٢) زه په دې باندې شرمېدل چي د بادشاه نه مې یو لښکر او په آسونو سواره فوجیان غوښتي وې چي زمونږ د سفر په دوران کبني د دشمنانو نه زمونږ حفاظت وکړي، ځکه چي ما

هغه ته وئیلی ؤو چې زمونږ خدای پاک هغه هر چا له برکت ورکوی چې څوک ورباندې ایمان لری، خو هر څوک چې د هغه نه واوړی نو د هغوی نه خفه کیږی او سزا ورکوی. (۲۲) نو مونږ روژه ونیوله او خدای پاک ته مو سوال وکړو چې زمونږ حفاظت وکړی او هغه زمونږ سوال قبول کړو.

د خدای پاک کور دپاره نذرانې

(۲۴) د مشرانو امامانو نه ما سربیا، حسبیاه او لس نور کسان خوښ کړل. (۲۵) بیا ما هغه سپین زر، سره زر او لوبنی وتلل کوم چې بادشاه، د هغه مشرانو او د هغه آفسرانو او بنی اسرائیلو د دې دپاره راکړی ؤو چې د خدای پاک په کور کښې استعمال شی او ما دا امامانو له ورکړل. (۲۶) - (۲۷) ما دا څیزونه هغوی له ورکړل: دوویشته ټنه سپین زر، سل د سپینو زرو لوبنی چې د دې ټول وزن اويا کلو وو، درې زره او څلور سوه کلو سره زر، شل د سرو زرو جامونه چې تقریباً اته نیم کلو ؤو، دوه د زېرو بنائسته جامونه، چې په قیمت کښې د سرو زرو د جامونو برابر ؤو. (۲۸) ما امامانو ته وویل، ”تاسو مالک خدای ستاسو د پلار نیکه خدای پاک ته وقف او مقدس شوی یی او داسې هغه ټول سپین زر، سره زر او لوبنی هم ستاسو په شان مقدس دی کوم چې هغه ته د رضاکارانه نذرانو په توگه راوړلې شوی دی. (۲۹) د مالک خدای کور ته تر رسېدو پورې د دې بڼه حفاظت وکړی. هلته د امامانو په کوټه کښې دا وتلی او د مشرانو امامانو او د لیویانو او په یروشلم کښې د بنی اسرائیلو مشرانو ته یې حواله کړی.“ (۳۰) نو امامانو او لیویانو د هغه سپینو زرو، سرو زرو او د لوبنو ذمه واری واخستله چې په یروشلم کښې یې د مالک خدای کور ته یوسی.

یروشلم ته واپس کېدل

(۳۱) دا د اولې میاشتي دولسمه ورځ وه چې مونږ یروشلم ته د تلو دپاره د اهاوا نهر نه

روان شو. زمونږ خدای پاک مل وو او چې مونږ سفر کولو نو مونږ یې د دشمن د حملو نه او د ډاکوانو نه بچ کولو. (۳۲) کله چې مونږ یروشلم ته ورسېدو، نو مونږ درې ورځې آرام وکړو. (۳۳) او بیا په څلورمه ورځ مونږ د خدای پاک کور ته لاړو او هغه سپین زر، سره زر او لوښی مو وتلل او د اوریاه زوی مریموت امام ته مو حواله کړل. د هغه سره الی عزر، د فیئحاس زوی او دوه لیویان، د یشوع زوی یوزبد او د بنوئی زوی نوعیدیا هم وو. (۳۴) هر یو څیز وشمېرلې شو او تللې شو او په هغه وخت پوره حساب کتاب وشو. (۳۵) بیا هغه ټولو خلقو نذرانې راوړې کوم چې د جلاوطنۍ نه راغلی وو چې د بنی اسرائیلو خدای پاک ته د قربانۍ په توګه وسوزولې شی. هغوی د ټولو بنی اسرائیلو دپاره دولس غوږی، څلور کم سل ګډان، اووه اویا ګډوړی پېش کړل، هغوی دولس چپلی هم پېش کړل چې خپل ځانونه د ګناه نه پاک کړی. دا ټول ځناور مالک خدای ته د قربانۍ په توګه وسوزولې شول. (۳۶) هغوی هغه لیکلې شوي فرمان هم راوخستلو کوم چې بادشاه ورکړې وو او هغه یې حکمرانانو او د نمرپرېواته طرف فرات ته د صوبې آفسرانو له ورکړو، چې هغوی بیا د هغه خلقو سره او د خدای پاک د کور سره مدد وکړو.

د عزرا د غېریهودیانو سره د ودونو نه خبرېدل

۹ (۱) کله چې دا هر څه وشول نو د بنی اسرائیلو څه مشران راغلل او ما ته یې وویل چې خلقو، امامانو او لیویانو خپل ځانونه د ګاونډی ملکونو یعنی عمون، موآب، مصر، کنعان، حتی، فرزی، یبوس او اموری ملک د خلقو نه جدا نه ساتل. دوی هم هغه حرام کارونه کول چې کوم هغه خلقو کول. (۲) یهودیانو سره د پردی ملک بنځو سره ودونه کول، نو په دې وجه د خدای پاک مقدس خلق پلټ شول. د افسوس خبره دا ده چې مشران او آفسران په دې بدعملۍ کېنې د هر چا نه وړاندې وو. (۳) کله چې زه د دې نه خبر شوم نو ما د خفګان نه خپل قمیص او چوغه وشلوله، د سر او د ږیرې وپښته مې

ويستل او غم زيلے کښېناستم. ﴿٤﴾ نو څوک چې د بني اسرائيلو د خدائ پاک د کلام په وجه یرېدلی ؤو ځکه چې هغوی د جلاوطنی نه راوایس خلقو د نافرمانی نه خبر شول هغوی ټول راغلل او زما سره کښېناستل. او زه هلته د ماښام د قربانی د وخت پورې سخت خفه ناست وم. ﴿٥﴾ کله چې د ماښام د نذرانی وخت راغلو نو زه چې د خفگان نه چرته ناست وم د هغه خائ نه پاڅېدم، چې تر اوسه پورې مې شلېدلې قمیص او چوغه اغوستې وه سجده مې وکړه او بیا مالک خدائ خپل خدائ پاک ته مې لاسونه پورته کړل. ﴿٦﴾ ما وئیل، ”خدایه پاکه، ما له په دې باندې ډېر سخت شرم راځی چې ستا په حضور کښې خپل لاسونه اوچت کړم. زمونږ گناهونه زمونږ د سرونو نه پاس اوړېدلی دی او زمونږ گناهونه تر آسمانه پورې رسېدلی دی. ﴿٧﴾ زمونږ د پلار نیکه د وخت نه واخله تر اوسه پورې مونږ یعنی ستا خلقو لوی گناهونه کړي دي. زمونږ د خپلې گناه په وجه مونږ، زمونږ بادشاهان او زمونږ امامان د پردی ملک بادشاهانو له په لاس ورغلی یو او مونږ وژلې شو، غلارانه کپړی او د قېدیانو په توگه بوتلې شو. زمونږ ډېره بې عزتی شوې ده لکه څنگه چې تر اوسه پورې بې عزته یو. ﴿٨﴾ خو اے مالکه خدایه، زمونږ خدایه پاکه، ته د لږ وخت دپاره په مونږ مهربانه یې چې زمونږ څه کسان دې ژوندی پرېښی دی چې د غلامی نه وتښتی او په دې مقدس خائ کښې په حفاظت سره اوسېږی. تا مونږ د غلامی نه آزاد کړی یو او یو نوې ژوند دې راکړې دے. ﴿٩﴾ مونږ غلامان ؤو، خو تا مونږ په غلامی کښې پرې نه ښودو. تا د فارس بادشاهان مونږ سره ښه کړل او دا اجازت دې راکړو چې خپل ژوند تېروو او ستا هغه کور بیا جوړ کړو، کوم چې تباه شوې وو او دې ته دې هم پرېښودو چې په یهوداه او یروشلم کښې مونږ ته حفاظت ملاو شی. ﴿١٠﴾ خو اے خدایه پاکه، نو مونږ په دې کښې څه ووايو؟ مونږ ستا د حکمونو بیا نافرمانی کړې ده، ﴿١١﴾ هغه حکمونه کوم چې تا مونږ له د خپلو خدمت کوونکو پېغمبرانو په ذریعه راکړی ؤو. هغوی مونږ ته ووئیل چې مونږ د کوم ملک قبضه کولو له روان یو هغه ملک د هغه خلقو د بد عملی په وجه ناپاک وو کوم چې په کښې اوسېدل او هغوی دا د یو سر نه تر بله سر پورې د بې شرمی او حرام کارونو نه ډک

کړې وو. (۱۲) هغوی مونږ ته ووئیل چې مونږ دې هیڅکله د هغه خلقو سره ودونه ونه کړو او نه د هغوی سره د بنه کېدو او کامیابېدو دپاره مدد وکړو دا د دې دپاره چې هغه څیزونه مونږ ته ملاو شی چې په هغه ملک کېنې پېدا کېږي او چې دا ملک به زمونږ اولاد ته په میراث کېنې ملاو شی. (۱۳) خو اوس چې مونږ ته زمونږ د گناه او بدۍ په وجه چې کومه سزا ملاو شوه، مونږ ته دا پته ده زمونږ خدایه پاکه، چې تا مونږ له د هغې نه کمه سزا راکړې ده چې د څومره مونږ حقدار وو او زمونږ څه خلق دې ژوندی پرېښی دی، (۱۴) نو بیا مونږ ستا حکمونه څنگه مات کړو او هغه حرام کاره خلقو سره ودونه وکړو؟ که مونږ داسې وکړو نو ته به دومره غصه شې چې تباه به مو کړې او یو کس به هم ژوندې پرې نه ردې. (۱۵) مالکه خدایه، د بنی اسرائیلو خدایه پاکه، ته صادق یې، خو تا مونږ پرېښودو چې ژوندی پاتې شو. مونږ په گناه کېنې ستا په وړاندې ولاړ یو، خو د دې گناه په وجه زمونږ یو کس هم دا حق نه لری چې ستا حضور ته راشی.

د غېرو قومونو د بنځو سره د ودونو ختمول

۱۰. (۱۶) کله چې عزرا د خدای پاک د کور په مخکېنې پرمخې پرېوتو، چې هغه ژړل او د گناهونو اقرار یې کولو، نو د بنی اسرائیلو یوه لویه ډله د هغه نه راتاو شوه چې په کېنې سړی، بنځې او ماشومان شامل وو او بد بد یې ژړل. (۱۷) د عیلام قبیلې د یحی ایل زوی سکانیاه عزرا ته ووئیل، ”د غېرو قومونو د بنځو سره ودونه کولو په وجه مونږ د خدای پاک سره بې وفایې کړې ده، خو بیا هم د اسرائیل دپاره امید شته، (۱۸) نو چې اوس مونږ د خپل خدای پاک سره دا لوظ وکړو چې مونږ به دا بنځې طلاقې کړو او سره د ماشومانو به یې وشړو. مونږ به هم هغه شان وکړو چې څنگه ته او هغه نور کسان مشوره راکړې چې کوم د خدای پاک د حکمونو درناوې کوی. چې د خدای پاک قانون څه مطالبه کوی نو مونږ به هم هغه شان کوو. (۱۹) اوس پاڅه، دا خبره ستا په لاس کېنې ده. مونږ به ستا ملگرتیا کوو، نو تکره شه او دا کار وکړه.“ (۲۰) عزرا پاڅېدو او د

اِمامانو د مشرانو، ليويانو او د ټولو بني اسرائيلو نه يې دا قسم واخستو چې هغوى به د
 سكانياه په مشوره باندې عمل كوي. نو داسې هغوى قسم وكړو. ﴿٦﴾ بيا هغه د خدائ
 پاك د كور د مخې نه لاړو او د الياسب زوى يهوحنان كوټې ته ورننوتلو، هلته يې شپه
 تېره كړه او د جلاوطنۍ خلقو په بې وفايۍ يې خفگان كولو، او په دې وجه يې خوراك
 خښاك نه كولو. ﴿٧﴾ ټول يروشلم او يهوداه ته يو پېغام ولېږلې شو چې هغه ټول خلق
 دې په يروشلم كښې راغونډ شي چې كوم د جلاوطنۍ نه راواپس شوى دى، ﴿٨﴾ دا د
 خلقو د مشرانو حكم وو. كه څوك په درېو ورځو كښې رانه غلو، نو د هغه ټول جائيداد
 به ضبط كړې شي او نور به دا حق نه لري چې هغه د جلاوطنو د قبيلې نه وگڼلې شي.
 ﴿٩﴾ په درېو ورځو كښې، د نهمې مياشتې په شلمه ورځ، هغه ټول سړي يروشلم ته راغلل
 كوم چې د يهوداه او بنيامين په علاقه كښې اوسېدل او د خدائ پاك د كور د جرگې په
 ځاى كښې راغونډ شول. او په هغه وخت كښې دروند باران وړېدلو، د باران او د دې
 مسئلې په وجه هر يو كس رېږدو. ﴿١٠﴾ عزرا امام ودرېدو او هغوى ته يې وفرمائيل،
 ”تاسو بې وفا وئ او د غېرو قومونو د بنځو سره د ودونو په وجه مو بني اسرائيليان
 گناهگار كړي دي. ﴿١١﴾ نو اوس مالِك خدائ د خپل پلار نيکه خدائ پاك ته د خپلو
 گناهونو اقرار وكړئ او هغه كار كوئ چې هغه پرې رضا كيږي. د پردې ملك د هغه
 خلقو نه خپل ځانونه جدا كړئ چې كوم زمونږ په ملك كښې اوسېږي او د غېرو قومونو
 د بنځو نه ځان خلاص كړئ.“ ﴿١٢﴾ نو ټولې گڼې په جواب كښې چغه كړه، ”ته صحيح
 خبره كوې او چې څه وائې نو مونږ به هغه هر څه وكړو.“ ﴿١٣﴾ خو هغوى دا هم وويل،
 ”گڼه ډېره لويه ده او دا د باران موسم دى. مونږ دلته په داسې كولاو ځاى كښې نه شو
 ودرېدې. دا داسې كار نه دى چې په يو دوو ورځو كښې وشي، ځكه چې په دې گناه
 كښې زمونږ ډېر كسان شامل دي. ﴿١٤﴾ زمونږ افسران دې زمونږ ټولو په ځاى كار
 وكړي. بيا هغه هر يو دې چې د غېر قوم بنځه لري هغه دې په يو مقرر وخت باندې د
 مشرانو او د خپل ښار د قاضيانو سره راشي. نو د دې معاملي په حقله به د خدائ پاك
 قهر سوړ شي.“ ﴿١٥﴾ صرف د عساهيل زوى يونتن، د تقوه زوى يحزيا د دې منصوبي

مخالفت وکړو، مسلام او یو لیوی سبتی ورسره په دې کښې ملگری ؤو. (۱۶) د جلاوطنی نه راوایس شوو کسانو دا منصوبه منظوره کړه، نو عزرا امام د پلو د مشرانو نه سرې مقرر کړل او د هغوی نومونه یې ولیکل. د لسمې میاشتې په وپرومبی ورځ هغوی تفتیش شروع کړو، (۱۷) او په ورپسې درېو میاشتو کښې هغوی د هغه ټولو معاملو معلومات وکړو چې کومو سړو د غېرو قومونو د بنځو سره ودونه کړی ؤو.

هغه سرې چې د غېرو قومونو بنځې یې واده کړې وې

(۱۸) دا د هغه سړو نومونه دی چا چې د غېرو قومونو بنځې کړې وې، د هغه امامانو نومونه د قبیلې په حساب سره لیکلې شوی دی: د یشوع پله او د هغه د وروڼو چې د یو صدق زامن ؤو: معسیاه، الی عزرا، یریب او جدلیاه. (۱۹) هغوی دا قسم وکړو چې خپلو بنځو له به طلاق ورکړی او د خپلو د گناه د تاوان د نذرانو دپاره یې د یو یو گډ نذرانه پېش کړه. (۲۰) د امیر پله: حنای او زبدیاه، (۲۱) د حارم پله: معسیاه، الیاس، سمعیاه، یحی ایل او عززیه، (۲۲) د فشحور پله: الیوعینی، معسیاه، اسمعیل، نتنی ایل، یوزید او العاسه، (۲۳) لیویان: یوزید، سمعی، قلیاه (چې قلیتاه هم بللې شو)، فتحیاه، یهوداه او الی عزرا، (۲۴) موسیقاران: الیاسب، د خدای پاک د کور څوکیداران: سلوم، طلم او اوری، (۲۵) نور کسان: د پرعوس پله: رمیاه، یزیاه، ملکیاه، میامین، الی عزرا، ملکیاه او بنایاه. (۲۶) د عیلام پله: متنیاه، زکریاه، یحی ایل، عبدی، یریموت او الیاس، (۲۷) د زتو پله: الیوعینی، الیاسب، متنیاه، یریموت، زاباد او عزیزا، (۲۸) د بی پله: یهوحنان، حننیه، زی، عتی، (۲۹) د بانی پله: مسلام، ملوک، عدایاه، یسوب، سیال او یریموت، (۳۰) د پخت موآب پله: عدنا، کلال، بنایاه، معسیاه، متنیاه، بضلی ایل، بنوئی او منسی، (۳۱) - (۳۲) د حارم پله: الی عزرا، یسیاه، ملکیاه، سمعیاه، شمعون، بنیامین، ملوک او سمرباه، (۳۳) د حاشوم پله: متنی، متتا، زاباد، الیفلط، یریمی، منسی او سمعی. (۳۴) - (۳۷) د بانی پله: معدی، عمرام، او ایل، بنایاه، بدیاه، کلوه، ونیاه، یریموت، الیاسب، متنیاه، متنی او یعسو، (۳۸) - (۴۲) د بنوئی پله: سمعی، شلمیاه، ناتن، عدایاه، مکندی،

ساسی، شاری، عزراپل، شلمیاه، سمریاه، سلوم، امریاه او یوسف، (۴۳) د نبو پله:
یعنی ایل، متتیاه، زاباد، زینا، یدی، یوایل او بنایاه. (۴۴) دې هر یو سری د غېرو قومونو
بنځې لرلې او د خه سرو د دې بنځو نه بچی هم پیدا شوی ؤو.